

Aj talianske voľby nás zaujímajú. Kríza končí. Nový chorý muž Európy. Draghi na to dohliadne. Situácia v Španielsku je elektrizujúca.

V nedeľu a pondelok prebehnú v Taliansku parlamentné voľby. Prečo by vás to malo zaujímať? Tým, ako sa moc postupne stále viac presúva od nás do Bruselu, stávajú sa voľby v cudzích krajinách čoraz dôležitejšími. Obzvlášť, ak je to tretia najväčšia ekonomika eurozóny s gigantickým dlhom, chronickou ekonomickou stagnáciou trvajúcou viac ako dekádu, a obrovským bankovým sektorom stojacim na hlinených nohách.

Problém sa volá Berlusconi. celá Európa sa trasie, že zamieša volebným výsledkom a zvedie Taliansko z cesty. Obzvlášť tí, ktorých voliči by to museli zaplatiť.

Problém sa volá Berlusconi. Tento 76 ročný starček s tvárou 50 ročnej herečky, libidom tridsiatnika správaním a taktom pubertiaka sa do dôchodku nechystá a celá Európa sa trasie, že zamieša volebným výsledkom a zvedie Taliansko z cesty. Obzvlášť tí, ktorých voliči by to museli zaplatiť. Nestáva sa každý deň, aby predseda Európskeho parlamentu odrádzal voličov členskej krajiny od zvolenia konkrétneho politika. Berlusconi ich starosti nijak nezmierňuje. Vyhlásil, že jeho zbavenie moci v novembri 2011 bolo polo-pučom, ktorý zinscenovala Merkelová tým, že požiadala nemecké banky, aby nenakupovali (rizikové) talianske dlhopisy. Talianske dlhopisy momentálne plávajú v relatívne bezpečných vodách vďaka prísľubu ECB nakupovať ich, no s voľbami sa neistota investorov môže prirútiť rýchlejšie ako meteorit do ruskej tajgy. Taliansko by muselo požiadať o záchranu – a už vieme kde je spojitosť so Slovenskom a jeho daňovníkmi.

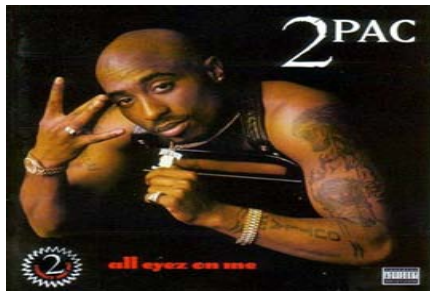
Našťastie, náš pesimizmus mierni ECB. Člen jej výkonnej rady, Joerg Asmussen, už vidí známky oživenia. My síce vidíme v eurozóne najmä historicky najvyššiu nezamestnanosť, najvyšší verejný dlh, rast revidovaný na -0,6%, či najhorší predaj automobilov, ale optimizmus nezaškodí.

Francúzsky dlh má pomaly namierené k 100% HDP, čo im nezabránilo ohlásiť opätovné porušenie pravidla 3% deficitu. Francúzska vláda v tom má jasno – žiadne šetrenie, radšej budú s Bruselom rokovať o odložení povinnosti dosiahnuť 3% hranicu.

V ňom by si Asmussen mohol zaplatiť lekcie u francúzskeho premiéra. Hollande rozdáva poučenia o skončenej kríze na počkanie. Jeho vlastná krajina sa však pomaly stáva kandidátom na nepopulárny historický putovný titul „chorý muž Európy“. Francúzsky dlh má pomaly namierené k 100% HDP, čo im nezabránilo ohlásiť opätovné porušenie pravidla 3% deficitu. Čo s tým chcú spraviť? Francúzska vláda v tom má jasno – žiadne šetrenie, radšej budú s Bruselom rokovať o odložení povinnosti dosiahnuť 3% hranicu. S tým nešetrením to myslia smrteľne vážne. Napríklad plán na rozšírenie širokopásmového internetu po krajine má stáť 20 miliárd eur. Asi aby sa nezamestnaným rýchlejšie načítali ponuky práce.

Ak vôbec dáke nájdú – investori si o Francúzsku myslia svoje a niekedy to štiplavo dajú najavo. Šéf Titan International zareagoval na ponuku prevziať krachujúcu fabriku na pneumatiky listom francúzskym médiám. V ňom vláde odkázal, či ho majú za blázna, a že si môžu nechať zamestnancov, ktorí reálne pracujú tri hodiny denne a ešte sú na to hrdí.

Nie všetci v EÚ majú na koniec krízy rovnaký názor. Komisar Günther Oettinger pre Bild povedal, že jediný, čo v Európe rastie, je počet oficiálnych prejavov. V skutku,

ešte všetky členské štáty nestihli porušiť Six-pack a už máme skoro hotový Twopack. Ten by mal zvýšiť právomoci Komisie kontrolovať rozpočtové plány krajín. Našťastie zatiaľ sa nepohol európsky dlhový fond, v ktorom by sa mali zhromaždiť všetky dlhy členských štátov nad 60% ich HDP Tie by sa tak preniesli aj na plecía štátov s dlhom menej ako 60% HDP (áno, aj na naše). Samozrejme, nezabudli ani porozmýšľať

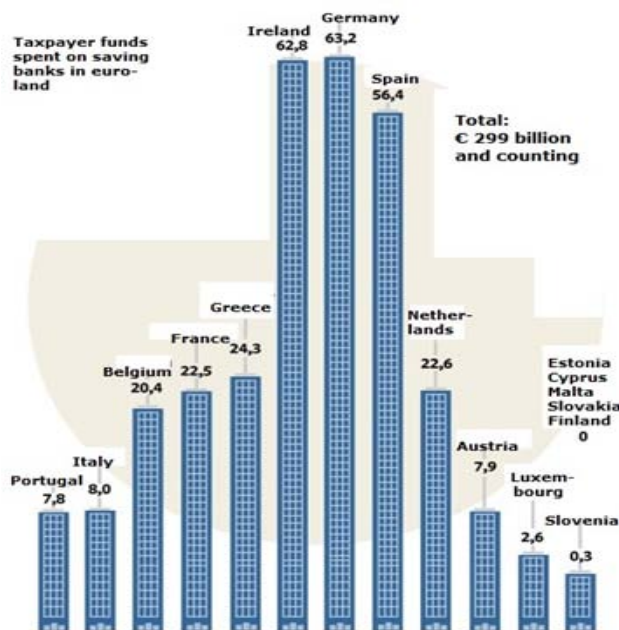
nad novými daňami, najnovšie sa opäť hovorí o uhlíkovej dani. Len pripomínam, že za uhlík už platíme drahšími výrobkami vďaka emisným povolenkám.

Na chodbách bruselských úradov rezonovala aj čerstvá operácia v Írsku, kde prišlo k výmene dlhu na záchranu írskych bánk z krátkeho na dlhý. Bývalý člen rady ECB Jurgen Stark ho označil za (oficiálne zakázané) monetizovanie dlhu.

Na chodbách bruselských úradov rezonovala aj čerstvá operácia v Írsku, kde prišlo k výmene dlhu na záchranu írskych bánk z krátkeho na dlhý. Bývalý člen rady ECB Jurgen Stark ho označil za (oficiálne zakázané) monetizovanie dlhu. Prezident ECB Draghi prisľúbil, že sa na to pozrie. S jedlom rastie chuť a Íri už premýšľajú, ako by si odľahčili 67,5 miliárd eur dlhu, ktorý sa im nazhromaždil pri záchraných akciách. V Európe išlo na záchranu bánk 300 miliárd eur, a to samozrejme nerátame bilión eur komerčným bankám, ktorý išiel cez LTRO.

Keď sa bavíme o bankách, nesmieme zabudnúť na zázrak, ktorý sa odohral tento týždeň v Španielsku. Úroveň zlých pôžičiek v tamojšom bankovom sektore sa prepadla z mesiaca na mesiac o celý percentuálny bod.

Keď sa bavíme o bankách, nesmieme zabudnúť na zázrak, ktorý sa odohral tento týždeň v Španielsku. Úroveň zlých pôžičiek v tamojšom bankovom sektore sa prepadla z mesiaca na mesiac o celý percentuálny bod. Samozrejme, nie je zázrak ako zázrak. Tento bol spôsobený tým, že časť zlých pôžičiek sa preniesla na štátnu „zlú“ banku. Inými slovami, z pliec akcionárov bánk na plecía daňovníkov. Okrem toho sa tam odohral druhý najväčší bankrot v rámci realitnej krízy, keď sa potopila developerská firma Reyal Urbis a vzala so sebou aj 3,6 miliardy dlhu. Apropos, dlh – v Španielsku vyskakuje na vládu aj z elektrických zásuviek. Dodávatelia elektriny vďaka regulovaným cenám naakumulovali stratu 28 miliárd eur, čo je asi 2400 eur na štvorčlennú domácnosť. Ale aby sme nepozerali len na juh. Z Nemecka sa ozývajú varovné hlasy, že odklon od jadrovej energie môže krajinu v nasledujúcich rokoch stáť až bilión eur. To je sumička, ktorá otrásie už aj nemeckým hospodárstvom.

Čo by to bol za týždeň bez správ z Grécka. Tentoraz sú však chudobné, máme len jednu. Asi 40 maskovaných ľudí vzalo útokom novú baňu na zlato a podpálilo jej vybavenie. Dôvody sú typicky grécky - nejasné. Ekológia? Zdierajúci zahraničný imperialista? Lokálne spory? Jasné len je, že baňa zamestnáva asi 1200 ľudí. Zlaté časy v Grécku tak skoro nenastanú.

Všetkým prajem ten správny zápal!

Martin Vlachynský